

[Kofod-Svendsen]

man sætter de judicielle garantier ud af spillet, og her er der forskellige ting, som må afklares. Det er vigtigt, at beskyttelsen mod tilbagesendelse til hjemlandet styrkes, men det må ske uden at genindføre refugee in orbit-problemet, hvor flygtningen bliver en kastebold, der ustandselig jages fra grænse til grænse. Hvilken juridisk formulering der bedst sikrer os mod dette, vil jeg gerne have undersøgt nøjere i udvalget. Det har der ikke været tid til for mit vedkommende at få et endeligt juridisk responsum om.

Jeg forstår også ønsket om at hindre, at vi om kort tid får en betydelig sagspukkel og mange måneders ventetid i forbindelse med flygtningenævnets sagsbehandling. Men i ønsket om en hurtigere sagsbehandling må man ikke overse, at de fleste flygtningesager sjældent er ens. Derfor skal det fortsat være det absolut normale, at udlændingen og dennes advokat skal have adgang til at forelægge sagen mundtligt. Jeg ønsker nøjere undersøgt, om man overhovedet kan begrænse adgangen til mundtlig sagsforelæggelse uden at give køb på retssikkerheden. Her er det igen retssikkerheden, der er det afgørende for mig; det vil jeg også gerne have yderligere undersøgt.

Endelig har det været drøftet, om sager af særlig belastende karakter kan afgøres alene af formanden for flygtningenævnet eller afgørelsen skal træffes af formanden sammen med en repræsentant for flygtningehjælpen. Personlig mener jeg, det er forbundet med den største retsgaranti, hvis to personer skal vurdere en hastesag. Bliver arbejdet lagt rigtigt til rette, tror jeg også, at to personer kan få behandlet hastesagerne, uden at de trækker i langdrag.

Endelig bør der nedsættes et mindre udvalg, der kunne rådgive og oplyse allerede før indrejsen til Danmark om muligheden for at blive godkendt som flygtning i Danmark. Det vil utvivlsomt have den virkning, at en række asylansøgere selv indser, at de ikke har mulighed for at blive godkendt i Danmark, og derfor rejser hjem igen eller rejser til et andet land, jfr. dog udlændingelovens § 48, stk. 2, om, at udlændinge skal gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

Ud fra disse bemærkninger vil jeg meget gerne medvirke til et positivt udvalgsarbejde med det sigte at få et bredt forlig for yderli-

gere at præcisere den humane linje, vi har i den gældende udlændingelov.

Pia Kjærsgaard (FP):

Danmark har et flygtningeproblem. Justitsministeren har indrømmet det, et flertal i befolkningen har indset det, og fremskridtspartiet har gjort opmærksom på det.

Hidtil har fremskridtspartiet været ene om at gøre noget ved problemet ved at fremsætte lovforslag om ændring af flygtningeloven. Dette lovforslag blev dog sjoflet igennem herinde af alle partier ved førstebehandlingen for nylig. I stedet for stak regeringen hovederne sammen med sine socialdemokratiske venner, og resultaterne er vi i gang med at diskutere i form af to forskellige forslag.

Man kan nok sige, at partierne med disse udspil koger op til lapperier på den tåbelige flygtningelov til forskel fra fremskridtspartiets forslag, der skulle bremse invitationen af bekvemmelighedsflygtninge.

Hvad angår lovforslaget fra SF, VS, S og RV, mener jeg, det er højst ejendommeligt, at disse partier med socialdemokratiet i spidsen nu vil give justitsministeren så megen bemyndigelse. Socialdemokratiet har tidligere haft travlt med at flytte sagerne og afgørelserne fra justitsministeren, men nu, hvor det passer dårligt, vil man have afgørelserne tilbage til justitsministeren. Det er et fantastisk hykleri, socialdemokratiet og de andre forslagsstillere her stiller til skue.

Ændringen af § 56, stk. 3, er for mig at se det rene fyld. Det er såmænd meget sandsynligt, at formanden for flygtningenævnet og medlemmet af Dansk Flygtningehjælp ikke bliver enige, og så skal der nye skriverier og papirusserier til, og imens der diskuteres, går tiden til asylsøgerens fordel.

Vi afviser blankt lovforslag nr. L 201. Det er fuldstændig urimeligt, at de fire partier og regeringen gør, hvad de kan for at sikre enhver fremmed opholdstilladelse her i landet. Trods klare tilkendegivelser fra flygtningekommissær Poul Hartling om, at det for en stor del ikke er rigtige flygtninge, vi modtager, bibeholder man loven. Trods forsikringer fra Iran om, at der ikke vil ske noget med dem, der vender tilbage, og trods det, at de mange asylsøgere, vi modtager, kommer fra Østtyskland og ofte efter måneders ophold i Tyrkiet, åbner tossegode Danmark